

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 135/2022-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky obchodnej spoločnosti **FUTURA ML s. r. o.**, Špitálska 1265/33, Michalovce, IČO 52 694 313, zastúpenej advokátom JUDr. Jurajom Lukáčom, Námestie sv. Egídia 11/6, Poprad, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 S 45/2021-187 z 23. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkové okolnosti prípadu

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a súčasne jej priznať náhradu trov vzniknutých v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že správnu žalobou podanou krajskému súdu 25. marca 2021 sa sťažovateľka domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia Rady Úradu pre reguláciu hazardných hier (ďalej len „žalovaný“) č. k. URHH/001773/2021-110 zo 4. februára 2021, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Úradu pre reguláciu hazardných hier č. 000245/2020 č. k. URHH/002372/2020-120 z 3. augusta 2020 o uložení sankcie skončenia nepovolenej činnosti alebo zakázanej činnosti spočívajúcej v povinnosti skončenia prevádzkovania hazardnej hry FUTURA MEMORY LOGIC a súčasne v uložení pokuty v sume 500 000 eur za prevádzkovanie hazardnej hry, na ktorú nebola udelená individuálna licencia alebo vydaná všeobecná licencia podľa § 92 ods. 1 písm. e) v spojení s § 96 ods. 1 písm. k) zákona

č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o hazardných hrách“).

3. Spolu so správnu žalobou podala sťažovateľka aj návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 Správneho súdneho poriadku (ďalej aj „SSP“), ktorý odôvodnila tým, že na úhradu uloženej pokuty nepostačuje ani celý jej obchodný majetok, čo preukazovala účtovnou závierkou zostavenou k 31. decembru 2019. Predmetná sankcia bude mať nenapraviteľné následky na ďalšiu podnikateľskú činnosť sťažovateľky, pričom v prípade nepriznania odkladného účinku správnej žalobe bude musieť pristúpiť k podaniu návrhu na vyhlásenie konkurzu.

4. Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 188 SSP zamietol návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe z dôvodu, že sťažovateľka svoje tvrdenia o hrozbe závažných následkov spojených s výkonom preskúmaného rozhodnutia žiadnym spôsobom nepreukázala. Konajúci súd poukázal na skutočnosť, že predložená účtovná závierka z 31. decembra 2019 nereflekтуje reálny stav ku dňu podania návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, a teda sťažovateľka na preukázanie svojej aktuálnej majetkovej situácie nepredložila žiadne dôkazy a neuviedla ani žiadne ďalšie skutočnosti podstatné pre posúdenie jej tvrdení o hrozbe vzniku závažnej ujmy, finančnej škody, resp. iného vážneho nenapraviteľného následku. Samotná výška pokuty podľa krajského súdu sama osebe takúto hrozbu na strane sťažovateľky neosvedčuje.

II.

Argumentácia sťažovateľky

5. Sťažovateľka nasmerovala svoju ústavnú sťažnosť proti napadnutému uzneseniu krajského súdu, pričom po opise skutkového stavu namieta, že:

- a) skutkové a právne závery krajského súdu prijaté v napadnutom uznesení sú „ústavne nekonformné a nezákonné“,
- b) svoju aktuálnu majetkovú situáciu zdokladovala poslednou, v rámci evidencie schválenou účtovnou závierkou, preto je tvrdenie krajského súdu, že účtovná závierka nezachytáva hospodársky stav sťažovateľky, formalistické a neakceptovateľné,
- c) na vyhovie návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP sa podľa sťažovateľky nevyžaduje rovnaký stupeň nárokov na unesenie dôkazného bremena, tak ako je tomu vo veci samej,
- d) na základe ňou predložených dôkazov mal krajský súd nepochybne dospieť k záveru, že obchodný majetok sťažovateľky nepostačuje na úhradu absurdne vysokej a likvidačnej pokuty,
- e) krajský súd v skutkovo a právne obdobnej veci uznesením č. k. 2 S 51/2021-164 z 30. júla 2021 vyhovel návrhu obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ] (personálne prepojenej so sťažovateľkou) na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, pričom jedným z členov senátu v tejto veci bol sudca [REDAKOVANÉ] ktorý rozhodoval tiež ako člen senátu krajského súdu v namietanej veci sťažovateľky.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým

uznesením krajského súdu, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe.

7. Ústavný súd v prvom rade zdôrazňuje, že nie je opravnou inštanciou vo vzťahu k všeobecným súdom (I. ÚS 31/05) a v zásade nemá právomoc preskúmať skutkové zistenia a právne názory všeobecných súdov, ktoré pri výklade a uplatňovaní zákonov vytvorili skutkový a právny základ ich rozhodnutí. Kompetenciou ústavného súdu je v prípadoch napadnutia rozhodnutí všeobecných súdov kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem a postupu, ktorý im predchádzal so základnými právami. Preskúmanie rozhodnutia všeobecného súdu v konaní pred ústavným súdom má opodstatnenie len v prípade, ak v konaní, ktoré mu predchádzalo, alebo samotným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva alebo slobody. Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by prijaté právne závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedlňiteľné a neudržateľné, čím by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (IV. ÚS 43/04).

8. Ústavný súd žiadne z takýchto pochybení v prerokúvanej veci sťažovateľky nezistil a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je z ústavnoprávneho hľadiska akceptovateľné.

9. Súčasťou základného práva na súdnu ochranu je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (m. m. IV. ÚS 115/03, III. ÚS 60/04).

10. Rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné a možno preto konštatovať, že takéto rozhodnutie je zákonom konštruované ako rozhodnutie dočasnej povahy (m. m. III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020). Posúdenie splnenia podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby je zásadne vecou konajúceho správneho súdu, pričom k prieskumu reálnej existencie týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený. Podstatou prieskumu tohto rozhodnutia tak môže byť len obmedzený test ústavnosti, t. j. posúdenie, či má rozhodnutie o (ne)priznaní odkladného účinku zákonný podklad, či bolo vydané príslušným orgánom a taktiež či nie je prejavom svojvôle, najmä či je náležité odôvodnené (m. m. I. ÚS 346/2017).

11. Keďže aj v konaní o priznaní odkladného účinku správnej žalobe musia byť rešpektované minimálne požiadavky zodpovedajúce princípom spravodlivého procesu, resp. základnému právu na súdnu ochranu (napr. I. ÚS 295/2021), ústavný súd sa pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti zameril na posúdenie, či krajský súd v napadnutom uznesení ústavne akceptovateľným spôsobom vysvetlil dôvody zamietnutia návrhu sťažovateľky na priznanie odkladného účinku.

12. Inštitút odkladného účinku správnej žaloby je koncipovaný predovšetkým ako dočasná procesná ochrana žalobcu pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak sú na to splnené zákonom vyžadované podmienky. Ide teda o výnimočný inštitút, ktorého účelom je ochrániť adresáta verejnej správy pred prípadnými neodstrániteľnými negatívnymi následkami aktov verejnej správy.

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že krajský súd nepriznal správnej žalobe odkladný účinok z dôvodu, že sťažovateľka neunesla dôkazné bremeno osvedčenia tvrdeného negatívneho dopadu na jej podnikateľskú činnosť v súvislosti s okamžitým výkonom rozhodnutia žalovaného, ktorým jej bola uložená pokuta za prevádzkovanie hazardnej hry bez udelenia individuálnej licencie alebo vydania všeobecnej licencie. Podľa krajského súdu sťažovateľka nepredložila žiadne dôkazy, neuviedla ani žiadne ďalšie skutočnosti podstatné pre posúdenie jej tvrdenia o hrozbe vzniku závažnej ujmy, finančnej škody, resp. iného vážneho nenapraviteľného následku, na základe ktorých by správny súd mohol objektívne posúdiť dopad prípadného výkonu rozhodnutia žalovaného na majetkovú sféru sťažovateľky a na jej podnikateľskú činnosť. Účtovná závierka schválená k 31. decembru 2019 totiž podľa správneho súdu neodráža aktuálnu majetkovú situáciu sťažovateľky a iné dôkazy predložené neboli. Krajský súd zdôraznil, že návrh na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nemôže byť abstraktný, čo znamená, že žalobca je povinný presne konkretizovať a špecifikovať tvrdenú hrozbu vzniku týchto následkov. Len samotná výška pokuty pritom neosvedčuje hrozbu závažnej ujmy (body 11 až 13 napadnutého uznesenia).

14. Po oboznámení sa s dôvodmi napadnutého uznesenia a posúdení sťažovateľkiných námietok zastáva ústavný súd názor, že krajský súd sa pri rozhodovaní nedopustil svojvôle, pretože vychádzal zo zákonnej úpravy regulujúcej priznanie odkladného účinku správnej žalobe a v súvislosti s tým sa náležitým spôsobom zaoberal tvrdeniami sťažovateľky obsiahnutými v jej návrhu o hrozbe vzniku ujmy, ktorú by jej malo preskúmané správne rozhodnutie spôsobiť. Podľa názoru ústavného súdu nevybočilo namietané uznesenie krajského súdu z medzi ústavnosti, tak ako to tvrdí sťažovateľka v ústavnej sťažnosti, pričom krajský súd svoje rozhodnutie zároveň dostatočne a ústavne konformne odôvodnil. Krajský súd zreteľne ozrejmil, že predpokladom vyhovenia návrhu nie je len tvrdenie vzniku ujmy, ale aj jej riadne preukázanie (intenzita ujmy, príčinná súvislosť s výkonom preskúmaného rozhodnutia orgánu verejnej správy), nepostačuje len potenciálna ujma. Práve to sa sťažovateľke nepodarilo preukázať, preto jej nebolo namietaným uznesením krajského súdu vyhovené. Sťažovateľka totiž vo svojom návrhu bližšie nerozvieďala dôvody, z ktorých by bolo možné vyvodiť hrozbu závažnej ujmy či iného nenapraviteľného následku, tak ako to vyžaduje § 185 písm. a) SSP, a v tomto smere nepredostrela konkrétne skutkové okolnosti, preto krajskému súdu nemožno vytknúť, že sa mu sťažovateľkou popísaná ujma spojená s okamžitým výkonom rozhodnutia žalovaného javila len ako hypotetická.

15. Na základe uvedeného ústavný súd považuje záver krajského súdu o nesplnení podmienok pre vyhovenie návrhu sťažovateľky na priznanie odkladného účinku správnej žalobe za ústavne akceptovateľný a z ústavného hľadiska tak nenachádza priestor, aby do tohto hodnotenia krajského súdu akokoľvek zasiahol. Napadnuté uznesenie nevybočilo z medzi ústavnosti a krajský súd náležite interpretoval a aplikoval príslušné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, pričom svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

16. Ak sťažovateľka poukazuje na to, že krajský súd v skutkovo a obdobnej veci priznal odkladný účinok správnej žalobe a vyhovel tak návrhu žalobcu – obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktorá je personálne (v osobe konateľa) prepojená so sťažovateľkou, ústavný súd k tomu uvádza, že predmetom ústavného prieskumu je v tomto prípade rozhodnutie krajského súdu o inom návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, ktorý podala sťažovateľka. Každý návrh na priznanie odkladného účinku je pritom výsledkom individuálneho posúdenia konajúceho

správneho súdu, ktorý o ňom musí po zvážení všetkých a pre dané konanie relevantných skutočností rozhodnúť spôsobom zodpovedajúcim zákonnej úprave.

17. Vzhľadom na to, že ústavný súd nezistil možnosť porušenia základného práva sťažovateľky na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani jej práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

18. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľky formulovanými v petite jej ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 9. marca 2022

Miloš Maďar
predseda senátu